

Thảm sát trên đảo Trường Sa

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chính
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

Câu chuyện sau đây được viết ra để tưởng niệm hơn 130 đồng bào trên “ghe ông C” trên đảo Trường Sa viết tìm kiếm do đã bị Việt cộng tàn sát dã man

vào tháng 10 năm 1979 ở đảo Trường Sa, và cũng để ghi nhớ các con yêu quý của ba: Chí Dũng, Đông Nghi, Tì Tì.

Trước khi vào chuyện:

Thị gian gần đây, dù luôn đồng bào trong và ngoài nước vô cùng phẫn nộ trước nguỵ tin Trung cộng đã xả súng bắn vào ngư dân Việt Nam đang săn bắt hải sản chung quanh khu vực đảo Trường Sa thuộc lãnh hải Việt Nam, gây thiệt hại và nhân mạng cũng như tài sản cho ngư dân Việt Nam, Đây không phải là lần đầu tiên Trung cộng xả súng bắn vào ngư dân Việt Nam. Cách đây vài năm, Trung cộng cũng đã xả súng bắn vào ngư thuyền Việt Nam khi cho 8 người bị chết và nhiều khác bị thương, sau đó Trung cộng còn ngang nhiên bắt giam nhiều ngư thuyền và ngư dân Việt Nam một cách trái phép vô cùng ngang ngược, bắt chấp công pháp quốc tế và luật hàng hải. Đây là hai vụ điển hình nhất mà dù luôn quốc tế có đưa tin và đưa cấp độ. Dĩ nhiên, là còn có nhiều vụ khác đã xảy ra nhưng không có người bị bắt được. Điều đáng nói là: nhà cầm quyền Việt cộng đã không có lý do một hành động đáng kể nào để xem là để bảo vệ công dân của mình trước các hành động man rợ của Trung cộng. Thái độ nhu nhược và bắt lợi của Việt cộng trước việc Trung cộng bắn giết bà con dân lành đã bị đồng bào nguy hiểm.

Nhưng đâu có ai biết được một câu chuyện đã xảy ra cách đây 28 năm về trước, cũng tại quần đảo Trường Sa này. Một cuộc tàn sát man rợ khác đã diễn ra, máu đào loang thắm một vùng biển, xác người trôi vớt về làm mồi cho muôn loài cá. Cuộc thảm sát man rợ này đã diễn ra do chính bị đội Việt cộng, lực lượng trú đóng trên đảo Trường Sa ra tay thảm hại. Và..... người nhân là hơn 130 đồng bào viết tìm kiếm do trên một con thuyền xuất phát thành phố Nha Trang. Trung cộng là kẻ thù dân ngoại chiêng luôn luôn có ý đồ xâm chiếm Việt Nam từ hàng ngàn năm nay. Trung cộng bắn giết người dân Việt Nam cũng do bị chấp xâm lăng, đồng thời mưu đồ chấp thủ nước ngoài của mình để viết Việt Nam. Thế nhưng, bị đội Việt cộng xả súng

Thảm sát trên đèo Trùng Ng Sa

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

hàng loạt t bán tháng vào chính nháng ngái cùng mát dòng máu, cùng mát màu da, cùng mát ngôn ngữ, mà háng gái là đáng bào, chá vì nháng đáng bào này đã bán nác ra đi vì không cháp nhán mát chá đác tài cáng sán. Hành đáng này cáa bá đái Viát cáng đã vát qua mác táng táng bình tháng cáa con ngái. Hành vi tái ác này cáa chúng nó, ngày nay đã đác đáng cáng sán xóa bá đá trá thành quá khứ, và nháng ngái sáng sót trên con tàu oan nghiệt đó trá thành nháng khúc ruát xa ngàn dặm theo chá tráng cáa đáng, cho dù nháng ngái này không và sá không bao giá quên dác cái đêm kinh hoàng cáa tháng 4 năm 1979 cáa 28 năm vá trác.

Bá máy tuyên truyền cáa đáng Vc giá đây đang cùng vái nháng cá nhân, đáng phái đón gió trác cá đang cùng nhau đián xuát kách bán “xóa bá hán thù, háng tái táng lại” Ngái sĩ quan bá đái cáng sán, ngái đã trác táp ra lánh tháng tay tàn sát đáng bào vô tái trên đáng Tráng Sa 28 năm vá trác, náu còn sáng, có lá giá đây đã bián thành mát tay tá bán đáng giàu sang, và đang ngái vá trí y viên Trung áng đáng cáng sán Viát Nam.

Tác giá câu chuyán này xin đác viát ra đây câu chuyán cáa 28 năm vá trác, nhá mát nén háng lòng tháp muán đá táng nhá đán hán 130 đáng bào trên “ghe ông Cá” nháng ngái bán đáng hành cáa tác giá đã bát háng gác ngã trác nháng háng súng oan nghiệt cáa nháng tên Viát cáng cuáng sát. Nháng ngái còn may mán sáng sót sau cuác thám sát trên, náu có dáp đác đác nháng dòng chá này xin hãy cùng nhau dành mát phút đá cáu nguyán cho nháng bán đáng hành xáu sá cáa chúng ta. Nháng ká theo cáng sán là nháng ká cuáng tín, cuáng sát. Cho nên chúng mái xá súng bán nháng ngái cháy đi, dù là đàn bà hay con trá, trong tay không tác sát. Dù chúng đái tên, thay áo bá đái, vát nón cái, bá dép râu....

Nguyán Nhân Cháng.

Chúa ái cáu con vái !

Tiáng thét đau tháng, hãi hùng cáa ngái phá ná m sát cánh tôi, cùng lúc vái mát dòng nác ám váng vào mát đã khián cho tôi phái láy tay vuát mát mình và bàng hoàng nhán ra toàn là máu, máu nóng đã áp vào mát tôi táng phá ná bên cánh. Tôi ngáng cao đáu lên mát chút đá nhìn sang bên cánh, ngái phá ná đang oán oái vái vát tháng mát bên đái vá toác do đán xuyên phá, máu tuôn xái xá. Tôi xót xa nhìn ngái phá ná đang lẫn lán vì đau đán, nháng cũng đành bát lác không cáu giúp gì đác, vì ngay bán thân tôi cũng đang nám báp dí xuáng sàn tàu đá tránh đán.

Đ n v n ti p t c n , ti ng rên xi t, la hét, kêu gào, c a nh ng ng i b trng đ n quy n vào nhau t o thành m t th âm thanh h n lo n đ n r n ng i, âm thanh gi a biên gi i c a s s ng và cái ch t ch di n ra trong m t cái nháy m t, m i còn nghe rên la đó.... m t lo t đ n ti p theo đã ghim ch t vào thân ng i, l p t c ti ng rên la im b t, m t con ng i đã vnh vi n ra đi, nh ng ng i khác ti p t c rên la, ch đ i lo t đ n ti p theo c p l y m ng s ng c a mình. Tôi t nh th m, mu n s ng còn ph i r i b con tàu ngay l p t c. Tôi vùng d y, và nh n ra con tàu đang chìm đ n t phía sau c a thân tàu, phía tr c c a con tàu đã b đ n pháo b n gãy, đang ch ng lên tr i. Tr c m t tôi, chung quanh tôi, máu th t vng tung tóe, thây ng i n m la li t, m t c nh t ng h i hùng mà tôi ch a t ng ch ng ki n. Th n kinh tôi tê c ng vì s h i khi n tôi mu n kh y xu ng, nh ng b n nng s ng còn c a con ng i trong tôi b ng s ng d y, tôi lao mình ra kh i con tàu phóng xu ng bi n v a lúc m t c n sóng bi n ch p t i cu n tôi r i xa con tàu. Th t là may m n, tôi v a r i xa con tàu thì đ ng nh cùng m t lúc, m t trái đ n pháo kích r t chính xác ngay gi a con tàu khi n con tàu gãy đôi và chìm xu ng bi n, mang theo toàn b s ng i có m t trên tàu lên t i trên 130 ng i.

Trên m t bi n bây gi đã không còn th y bóng dáng con tàu đâu n a, thay vào đó là nh ng v t đ ng b nát c a con tàu, nh ng t m ván b n i trôi l nh b nh trên sóng n c. Xác ng i ch t ! xác ng i ch t trôi n i quanh tôi, ph n , đàn ông, con nít, già có, tr có. T t c , không m t ai còn đ c toàn v n thân th , không m t ai còn s ng c Có l tôi là ng i s ng sót duy nh t còn l i c a con tàu, ngoài tôi ra thì ch còn l i toàn r t là xác c a ng i ch t. Máu, là máu, t ng v t loang dài ch y ra t v t th ng c a nh ng xác ch t, theo dòng n c trôi quanh tôi. Th y tri u đang lên, tôi rùng mình nghĩ đ n đàn cá m p đoi đang l n qu n quanh đây ch th y tri u lên cao s theo mùi máu mà kéo đ n, thì cho dù tôi có còn s ng thì v n ph i làm m i cho đàn cá m p nh nh ng xác ch t kia mà thôi! Tôi v n tay c g ng ch p l y m t m nh ván đ bám vào, tôi bám ch t vào mảnh ván, nh m m t l i c u nguy n, đ n mình ch ch t, và trong cái kho nh kh c tuy t v ng đó tôi đã nghĩ đ n gia đình, nghĩ đ n nh ng ng i thân th ng ru t th t, đã không bi t đ c r ng tôi đã b thây gi a bi n c và làm m i cho cá m p. Vnh bi t t t c

Câu chuy n b t đ u: Chu n b ra đi tìm t do, dân ch , h nh phúc, m no

3 gi sáng thành ph Nha Trang v n còn chìm trong gi c ng , hàng tr đ n bên đ ng Nguy n Thái H c t a ánh sáng m m , soi bóng tôi trên đ ng. Vai mang cái phao (lo i ru t xe h i đ c b m căng lên) gi làm dân đi t m bi n s m (đ i v i ng i dân Nha Trang thì vi c có ng i đi t m bi n vào lúc 3- 4 gi sáng là chuy n th ng) tôi r o b c th t nhanh h ng v phía bi n cho k p gi h n. Xu ng t i bãi cát, tôi đ a m t nhìn quanh dò xét đ a th , bãi bi n v ng l ng không m t bóng ng i, tôi yên tâm c i b áo ra ch m c chi c qu n c t, gi v làm vài đ ng tác th đ c tr c khi b c xu ng n c. T xa, v phía bi n có ánh sáng mù m c a m t chi c

thuyán câu liên lạc đã trở lại thông báo cho biết là: tôi nay không thể khi hành động vì có sự trở trác do lý do an ninh. Mọi người tôi vẫn thấy vậy, nhưng cũng đành phải nhận lấy phần lớn cho ngày mai và tiếp tục chờ đợi. Thời gian chờ đợi trong thời chiến dường như dài vô tận, chúng tôi chỉ có việc ăn xong rồi nằm học đi lại cho giãn gân cốt, trò chuyện thì hẳn chẳng đa vì lo sợ phát giác. Một ngày một đêm đã trôi qua, mọi người nôn nóng chờ tin con thuyán liên lạc, bóng đêm lại phủ đầy bên ngoài cửa đóng, con thuyán liên lạc đã trở lại và tiếp tục báo tin buồn về nhà thì khi hành động, chúng tôi nóng ruột thấy rõ, người đưa tin thì chỉ làm nhiệm vụ đưa tin và chuyển lời nói cho chúng tôi xong thì rút lui. Đêm thứ ba, bóng con thuyán đưa tin đã trở lại, lần này có vẻ hơi há hán hai đêm trước, theo sau nó là ba chiếc thuyán câu khác nối đuôi nhau tiến vào thời chiến, tôi đoán là giờ khi hành động. Quả đúng như tôi đoán, chúng tôi được lệnh "bác" toàn bộ sự đầu tư máy lên bốn chiếc thuyán câu cùng với mọi người rời khỏi thời chiến ra tàu lớn. Giây phút quan trọng đã đến, chúng tôi lần lượt chuyển hướng từ sự đầu tư lên thuyán, còn chúng tôi thì nghiêm sát xuống thuyán bên trên động cơ phải mất một nylon để che kín. Bốn chiếc thuyán câu theo hàng dọc lên rồi thì thời chiến hẳn sẽ ra tàu lớn. Khoảng nửa giờ sau, chúng tôi đã cùng sát tàu lớn đang bắt neo chờ chúng tôi.

"Tàu lớn" là một chiếc ghe đi biển của người dân, dài khoảng 15 thước, rộng chừng 3 thước, mà dân trong nghề đi biển gọi là "3 thước đầu bác", đầu được chuyển tiếp và nhanh chóng lên tàu lớn, chúng tôi cũng đã lần lượt leo lên tàu lớn. Tàu neo, cháy về bình thường như là một chiếc tàu đánh cá bình thường khác đang hoạt động quanh đó. Tôi leo lên mũi tàu tìm chỗ ngồi, tôi đã giữ mình kinh ngạc khi nhìn thấy toàn bộ sự người có mặt trên tàu. Đông quá! Chánào cũng có người người chen chúc, nhưng rồi tôi cũng không lấy làm quan tâm cho lắm, miễn sao con tàu tiếp tục hướng mũi ra khỏi hướng về Philippines. "Tháng ba bà già đi biển" câu thành ngữ của người người hành nghề đánh cá, rất đúng trong trường hợp chuyến về tới biển đêm nay. Một biển người người gáng, buá trong vát vái muôn vì sao lấp lánh. Sau khi đã xa khu vực đánh cá trong vùng, con tàu mất tiếp tục hướng mũi ra khỏi. Một trời đã ló dạng từ phía chân trời, trời đã dần sáng tỏ, từ trên mũi tàu tôi có dịp quan sát rõ hẳn toàn bộ khung cảnh trên tàu, dĩ nhiên khi tiếp vào một tôi đầu tiên là một nước biển cách bờ tàu có chừng non 1 thước, chừng từ con tàu đang bắt neo vì chá quá nặng, con tàu như đang ở trên mình trôi nổi phía trước và sự cố gắng vượt quá mức cho phép.

Trên khoang tàu là tiếng ồn, tiếng mũi, sau khoang, chánào cũng có người. Người đã lên cao, tuy mặt sáng sám nhưng người người già đi dường như đã mang lại cái nóng khó chịu trong người rồi, vài người đã cởi áo ra cũng như trên đường họ tiếp tục như người gì khi dĩ có thể che nắng được để tránh cái nắng đã bắt đầu gay gắt. Chỉ duy nhất có thể tránh nắng được là cabin tàu đã được dành riêng cho gia đình chátàu, các hám tàu bình thường dùng để làm nơi chứa cá sau khi thu hoạch được, đã được gábác náp hám đi dùng làm nơi tránh nắng, nhưng có lẽ dĩ nhiên hám tàu không khí quá ngột ngạt oi bức nên chỉ chác chác lại có người từ trên lên để háng lấy không khí trong lành trên tàu, có người leo lên khi miáng hám thì cũng có người lại chui xuống dưới hám tàu, cái quy trình "các cá" này cứ thế mà tiếp diễn trong suốt cuộc di hành. Vài tiếng khóc của trẻ em đã nổi lên vì khát nước, chátàu ra khỏi cung cấp nước uống cho mọi người, người người lần thì được ba náp "bi đông", con nít được gáp đôi trong ngày đầu tiên, cứ cách khoảng

cháng 1 giä đäng hä thì läi cäp tiäp cho con nät, ngä i län thì phäi chäu nhän lâu hän. Vì ngä i trên mui cabin nên tôi đã nói chuyän đä cä väi gia đänh chä tàu, theo nhä hä cho biät thì chuyän đi đã bä gäp khó khăn do đäa đä m bä tiät lä ra bên ngoài bäi nhäng ngä i chung vàng cho chuyän đi, do đó thân nhân cäa nhäng ngä i này đã “canh me” rät sát chuyän đi. Đó cũng là lý do khiän chúng tôi phäi chä đäi trong thä chä đäng hät hai ngày đäm, đäm thä ba chä tàu quyät đänh phäi ra đi bäng mäi giá trä cä khi viäc đä bä. Tàu cäp sát bä biän näi “kho gäo” đä bäc ngä i, säng ngä i đä träu chính thäc là gän 60 ngä i. Không ngä, khi tàu cäp vào bä thì ngä i mäi ngäng täa ra leo lên tàu, và vì không muän bä län nên chä tàu đành phäi chä hät sä khách không có trong danh sách, sau khi kiäm soát läi thì đä cä biät là con säng ngä i đã lên đän hän 130 ngä i.

Träi đã vào chiäu, gió thäi länh, mät đàn cá heo “dolphin” bäi cäp theo hông tàu trông rät đäp mät, mät träi đä i đäng tä län xuäng chân träi, bóng täi bät đäu phä xuäng, con trắng thäng tuän treo läng trên đäu, bóng con tàu trông thät cô đän giäa biän cä mänh mäng, con ngä i đã trän nên vô cùng nhä bé trä cä thiên nhiên, đầu đó väng väng tiäng cäu nguyän, lúc đäu nhä, sau to đän lên, và không hän häu nhä mäi ngä i trên tàu đäu cäu nguyän theo tôn giáo mình. Biän hoàn toàn väng läng, không có bóng mät con tàu nào qua läi, không gian là mät màu đen che phä đän länh ngä i, con tàu vän läm läi täi, tôi đä cä anh tài công ngä i cäa chä tàu đäa cho mät “täm bät” loang đäy đäu mä đä che länh, tôi cùng vài ngä i khác quäy quän phía bên trong täm bät cho bät länh. Mät ngày mät đäm đã trôi qua trong an bình, mäi ngä i thäm cäm tän trên đä che chä cho con tàu. Ngày thä hai, näng đäng nhä gay gät hän, näng nhä đä läa xuäng nhäng täm thân đã räp lên vì bä phäng näng, tiäng con nät khóc vang träi. Näc ! Näc đã trä thành mät thä quan yäu bät nhät trên tàu, chä tàu đã cä bän thanh niên läc läng đäng canh gác khu väc đä näc. Con nät đä cäu tiên tăng läng näc uäng lên tä 6 näp lên 8 näp, nhäng ngä i län thì bä giäm xuäng chä còn có mät näp mà thôi.

Ngày qua đi, đäm läi xuäng, tiäng kinh cäu läi vang lên, thänh thoäng läi có tiäng nän oä vang lên, đoàn lä hành näm đã đä i trän mình häng chäu khí häu länh läo cäa đä i đäng vä đäm. Ngày häng chäu cái näng khäng khiäp, đäm vä läi phäi đän nhän cái länh, chä mäi có hai ngày mà nhäng con ngä i khän khä đã teo hóp läi, säc đä kháng đäng nhä đã không còn näa. Ngày thä hai cũng trôi qua bình an, nhäng đoàn ngä i thì đã hoàn toàn đäu i säc, ai näm chä đó, phó mäc cho con tàu muän đäa mình đi täi đâu thì đi. Träa ngày thä ba thì sóng gió đã näi lên, mät biän đã không còn phäng läng näa, gió đã näi lên kéo mänh täng cän, bäu träi vän vä, mây đen kéo vä đen kät, tä xa täng ngän sóng bäc đäu đäng kéo täi. Sóng to, gió mänh, khiän con tàu chao đäo liên täc, täng cän sóng cao väi bäc con tàu lên cao, nhìn xuäng đä i là mät hä sâu thäm đän rän ngä i. Tôi cùng nhäng ngä i khác trên mui phäi leo xuäng khoang tàu, vì quá nguy hiäm näu cä tiäp täc läi trên mui tàu. Đäng i giäa träa mà tôi cäng räng là đäng lúc chiäu täi vì bäu träi täi đen, chä tàu trän an mäi ngä i räng: “Đây là chuyän thäng thäi, chä là “gió Nam”, gió Nam thì mäy ngä i làm nghä biän coi nhä cäm bäa.” Hä thät ra sao không biät, nhäng mäi ngä i đã quá hoäng sä và trän nên nhän nhäo, khiän con tàu đã bä sóng nhäi chao đäo läi thêm träng tränh nhä muän lät úp. Chä tàu phäi hét län ra länh, không đä cä nhän nhäo, näu không muän tàu bä lät thì ai iä đâu ngä i đó. Con tàu chuyän mình kêu rằng räc nhä muän

Thảm sát trên đò Trùng Sa

Tác Giả: Nguy&#n Nhân Ch&#ng
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

v&# ra t&#ng m&#nh nh&# , khi&#n m&#i ng&#&#i đang lúc ho&#ng s&# càng thêm ho&#ng s&# , ti&#ng than khóc, ti&#ng g&#i nhau vang lên th&#m thi&#t, ng&#&#i ta đ&#n c&#c vào v&#i nhau nh&# đ&# tìm s&# che ch&# cho nhau.

M&#a đã b&#t đ&#u trút xu&#ng, ngày càng n&#ng h&#t h&#n, m&#a gi&#ng tr&#ng xóa c&# m&#t kho&#ng không gian r&#ng l&#n gi&#a đ&#i đ&#ng, con tàu v&#n tr&#i lên h&#p xu&#ng t&#ng ch&#ng nh&# mu&#n h&#t vắng nh&#ng thuy&#n nhân xu&#ng bi&#n. Con tàu đã ph&#i chuy&#n h&#ng, không th&# nào đi theo h&#ng đã đ&#nh mà ph&#i c&#p theo sóng đ&# tránh cho tàu kh&#i b&# l&#t úp, ng&#&#i tài công chính c&#a tàu, ng&#&#i n&#m gi&# sinh m&#ng c&#a h&#n 130 thuy&#n nhân, gi&# đây đang g&#ng mình ôm ch&#t bánh lái v&#i s&# giúp s&#c c&#a hai ng&#&#i khác đ&# gi&# cho con tàu kh&#i b&# l&#t, gi&# cho con tàu kh&#i b&# l&#t đã là m&#t vi&#c vô cùng khó khăn l&#m r&#i, vi&#c nh&#n rõ ph&#ng h&#ng đã không còn đ&#c đ&#t ra n&#a. Con tàu đã th&#t s&# l&#c m&#t ph&#ng h&#ng, m&#c cho sóng gió đ&#a đ&#y, m&#i ng&#&#i ch&# còn bi&#t c&#u nguy&#n và phó m&#c s&# m&#nh vào s&# may r&#i mà thôi. C&#n bão v&#n ti&#p t&#c qu&#n th&#o t&# tr&#a đ&#n t&#i, nh&#i con thuy&#n xoay vòng gi&#a c&#n bão đ&# , nh&#ng ng&#&#i trên tàu gi&# đây đa s&# đã ph&#i chui vào h&#m tàu đ&# tránh kh&#i b&# h&#t vắng xu&#ng bi&#n.

Đ&#n t&#i thì c&#n bão ch&#m đ&#t, m&#i ng&#&#i ngoi ngóp bò đ&#y, may m&#n thay su&#t c&#n bão đ&# m&#i ng&#&#i v&#n đ&#c bình an dù đã ph&#i tr&#i qua m&#t ngày kinh hoàng khi&#n ai n&#y không còn lòng d&# nào nghĩ đ&#n vi&#c ti&#p t&#c di hành thêm n&#a. Có ánh đèn ! Có ánh đèn ! M&#t ng&#&#i la to, r&#i nhi&#u ng&#&#i khác cùng la, c&# t&#ng nh&# là m&# . Nh&#ng qu&# th&#t, t&# h&#ng bên ph&#i c&#a con tàu có ánh đèn leo lét khi &#n khi hi&#n do s&# tr&#i lên h&#p xu&#ng c&#a con tàu. Tài công h&#ng mũi con tàu ch&#y th&#ng vào n&#i có ánh đèn, trông thì g&#n, nh&#ng th&#t ra thì tàu ph&#i ch&#y g&#n hai gi&# đ&#ng h&# m&#i đ&#n đ&#c. Càng đ&#n g&#n thì m&#i ng&#&#i nh&#n ra đó là m&#t hòn đ&#o, đ&#o nh&#ng có ánh đèn, nghĩa là có ng&#&#i sinh s&#ng trên đ&#o. M&#i ng&#&#i m&#ng r&# qu&# t&# &#n trên đã đ&#n đ&#t con tàu đ&#n n&#i bình an. Con tàu đang ngon tr&#n, b&#ng nghe đánh..... &#m m&#t ti&#ng l&#n, ti&#ng máy tàu g&#m rú liên h&#i, anh tài công la l&#n “Ghe m&#c r&#ng”, anh tài công c&# g&#ng b&#ng m&#i cách đ&# xoay chuy&#n con tàu nh&#ng đành bó tay đ&#ng nhìn, nhìn mũi tàu gh&#ch cao &# phía tr&#c, tôi đoán là con tàu đã “c&#&#i” lên đá ng&#m r&#i. T&#ng đ&#t sóng m&#nh m&# đánh vào m&#ng tàu nh&# mu&#n phá v&# con tàu ra làm trăm m&#nh. Nhìn vào phía trong đ&#o, th&#y không còn xa l&#m, t&# ch&# con tàu g&#p n&#n vào đ&#t li&#n kho&#ng ch&#ng vài trăm th&#c. Ph&#i r&#i tàu đi tìm ph&#ng ti&#n c&#p c&#u thôi, có ng&#&#i lên ti&#ng đ&#ng. Th&# là m&#t s&# trai tráng kh&#ang ch&#ng 20 ng&#&#i trong đó có tôi, tình nguy&#n r&#i tàu đi vào đ&#o tìm ph&#ng ti&#n c&#p c&#u, chúng tôi đ&#c qu&#n dây th&#ng th&#t ch&#t r&#i l&#n theo đó mà vào ch&# nông h&#n đ&# đi vào b&# , th&#t may m&#n là vào lúc đó th&#y tri&#u đang rút xu&#ng cho nên chúng tôi có th&# đi b&# vào đ&#o đ&#c, đ&#i chân tôi là muôn ngàn nh&#ng con c&#u gai cùng v&#i các lo&#i v&#nghe, v&# &#c, mà tôi đã ph&#i gi&#m lên khi&#n cho lòng đôi bàn chân b&# c&#t đ&#t ngang đ&#c, khi&#n đau rát bu&#t óc. Chúng tôi l&#n mò, n&#i đuôi nhau ti&#n vào đ&#o, đ&#t chân đ&#c lên bãi cát trên đ&#o, chúng tôi n&#m nhòai ra ngh&# l&#y s&#c. H&#i t&#ng l&#i c&#n bão v&#a qua, tôi v&#n còn hãi hùng và th&#m cảm &#n &#n trên đã che ch&# , b&#ng không có l&# gi&# này chúng tôi đã vui th&#y gi&#a lòng bi&#n c&# r&#i. L&#y l&#i đ&#c s&#c, đoàn ng&#&#i ti&#p t&#c b&#c sâu vào trong đ&#o, riêng tôi thì còn quá m&#t nên cũng ch&#ng v&#i v&# b&#c theo h&# . Vì lý do đó, cho nên tôi tr&# thành ng&#&#i cu&#i cùng &# sau chót c&#a đoàn ng&#&#i. B&#t ng&# , hàng lo&#t đèn pha t&# phía trong đ&#o b&#t sáng chi&#u th&#ng vào chúng tôi. Có ti&#ng hô to..... ai đó, đ&#ng l&#i, vào

Thăm sát trên đò Trùng Sa

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chính
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

đây làm gì? Lúc đò chúng tôi nghe không rõ vì gió biển thổi cùng với tiếng sóng, hờn nờ a hờ lờ nói tiếng Việt phát âm giọng Bắc khi chúng tôi nghe là một thứ tiếng ngoi quai, có thể là tiếng Phi. Chúng tôi đã vô cùng mừng rỡ vì biết được mình đã tới nơi chốn mà mình muốn.

Chúng tôi vờ đưa cả hai tay lên trời, vờ làm đò cho họ biết rằng chúng tôi đến đây là do thiến chí và cả thứ tiếng p t c b c t i. Nghe càng đến gần thì chúng tôi nhận ra rõ ràng là tiếng Việt chứ không phải là tiếng ngoi quai. Có tiếng hô qua loa phóng thanh. Tất cả đò ng l i..... n u không sợ b b n b . Trời i chúng tôi đã l c vào đò của Việt Nam rồi!

Chúng tôi lập tức xuống l i, hai tay vờ đưa thng khi đò, chúng tôi hiểu ý với nhau là: đò qua một được họ, chúng tôi phải nói rằng tàu v t biển do nhà n c t c h c ra đi. Khi nói như vậy, chúng tôi nghe hai giọng: Thứ nhất, khi biết là chúng tôi ra đi do nhà n c t c h c thì họ sẽ tìm phương tiện giúp chúng tôi. Thứ hai, nếu không giúp được gì thì họ cũng sẽ không làm khó đò chúng tôi, tránh ng h p t l m là họ sẽ bắt trả v đ t l i n đ đi tù, trong tránh ng h p này thì m i ng i s an toàn hơn c .

Giọng nói kia tiếp tục vang lên: Tất cả đò yên t i ch đ i l nh.....Thi gian l ng l trôi qua trong ng t ng t. Khoảng chừng hơn 10 phút, thì đột nhiên t phía b cát m t lo t l a da cam tóe lên cùng lúc với những tràng súng liên thanh n r n t r i, tôi giật mình ngó về phía đoàn ng i. Tôi nhớ b hoa m t vì th y máu t các thân ng i phun ra khắp n i, thân ng i đ p xu ng, tiếng rên la th m thi t vang lên như muỗi n xé tan màn đêm. Việt c ng gi t ng i..... nghĩ thì xong là tôi v i vàng bò h t t c l c đ tránh ra xa khỏi đoàn ng i và đ ng lên vùng ch y v phía biển, vài ng i khác trong đoàn ng i cũng c g ng mang th ng tích vùng ch y ng c t r ra biển, m t s ch ch y đ c n a ch ng r i thì ngã xu ng n m l i luôn. B ng t t c s c l c còn l i trong ng i, tôi ch y th ng và nhào ng i ra biển, gi m lên c u gai, vớ nghêu, vớ c mà ch y càng xa, càng t t, trong tôi bây giờ không còn có c m giác đau đ n do b c u gai đâm th ng chân n a, tôi hoàn toàn t trong tránh thái vô c m. Sau cùng thì tôi cùng vài ng i khác cũng đã ch y ra đ c n i con tàu m c c n. M i di n biển trên đò đã đ c chúng tôi t ng thu t l i, th c ra thì m i ng i đã nghe đ c tiếng súng n tuy không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng cũng phần nào đoán ra đ c là đã có chuyện không lành. Khi nghe chúng tôi báo cáo l i m i chuyện, m i ng i đã vô cùng hoảng sợ. Tất cả đàn ông, trai tráng trên tàu, đ u đ c huy đ ng xu ng đ đ y con tàu ra khỏi vùng đá ngầm.

Trời đã ph lòng ng i ! S c c a con ng i làm sao ch ng ch i l i v i s c m nh c a thiên nhiên, chúng tôi c đ y đ c con tàu xê đ ch đi m t chút, thì lập tức các ng n sóng l i đánh đ y con tàu t v v trí cũ. Đang lúc t t c đang c g ng đ y con tàu thì súng l i n vang r n, đ n bay nh r i v phía con tàu. Có tiếng hét kinh hãi... có ng i trúng đ n... có ng i trúng đ n, tiếp theo là những tiếng khóc, tiếng kêu gào, khung cảnh r i lo n c lên, m nh ai ng i đó

Thảm sát trên đò Trống Sa

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chính
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

chạy tìm chỗ nép, nhúng nẹp vào đầu cây gậy, gậy a trổ nẹp c bao la và con tàu khốn khổ đang phôi húng chũu nhúng vọt độn nhúng con ngỗng tàn bạo? Súng đã thôi liên hồi, nhúng vọt nấp tấp c nẹp chng, và thnh tho ng l i có ngỗng gào lên kêu cũu khi thân nhân mình trúng độn. Phôi vào hoàn cảnh trên thì mới có thể cảm nhận được cái không khí dã man, tàn bạo, đy khng b mà không thể có ngòi bút nào lột tả được hết. Súng vọt nấp lai rai, đoàn ngỗng vọt c gng trong tuyt vng đ đy con tàu. Nhng b t l c! Hoàn toàn b t l c! M i ng i đã ki t s c vì đói lnh, da th t m i ng i đã thâm tím đi vì lnh. T t c đ u buông xuôi leo l i lên tàu phó m c cho tr i. Su t đêm đ n v n n , ng i t i p t c ch t vì đ n, ti ng kêu khóc v n c vang lên m i khi có ng i trúng đ n ch t. T n i xa xa, có th p thoáng ánh đèn chi u sáng t m t hòn đ o khác bên c nh.

Tr i sáng đ n, ti ng k ng bu i sáng phía trong đ o vang lên. Đoàn ng i t i nghi p d i m t v h ng đ o trông ch phép l . Trên đ o nh n nh p h n lên, b đ i ch y t i ch y lui, gia đình thân nhân v con c a b đ i cũng ch y ra đ ng nhìn con tàu nghiêng ng . Đan bà, con nít trên tàu đ c cho lên mũi tàu h ng v trong đ o qu l y xin đ c cũu giúp. Ti ng kêu khóc vang đ i tr i xanh, nhng con ng i Vi t Nam kh n kh đ ang qu l y nhng con ng i Vi t Nam khác ng ng tay b n gi t đ ng bào mình. L ch s Vi t Nam t bao nhiêu ngàn năm nay ch a bao gi có nhng trang s ô nh c nh th này. Ô kìa.... phép l x y ra, có bóng c a nhng bàn tay v y ph t nh báo cho thuy n nhân bi t là h có th vào b đ c r i, nhng cái v y tay m i g i t phía trong đ o đã làm m i ng i nh s ng l i. u tiên cho đ an bà và con nít vào tr c, dây th ng đ c l y ra qu n ch t vào mình, cùng v i s giúp s c c a vài thanh niên, s i dây th ng dài đ c n i t con tàu vào thân c a nhng ng i xu ng tàu l i vào b . Đoàn ng i r i con tàu xa đ n đ n t i n vào b , dây th ng v n đ c qu n ch t vào ng i, cách b ch ng 100 mét nhng v n ch a th y ng i t trên b ra cũu giúp. B ng nhiên súng l i n . Tr i i! súng n nh m vào nhng ng i đ ang qu n ch t dây th ng ngang mình đ vào b , th là ch còn có ch ch t mà thôi, làm sao mà có th ch y thoát đ c khi s i dây oan nghi t đ ang tr i m i ng i l i v i nhau. Không m t ai còn s ng sót qua trò ch i man r c a lũ ng i không tìm trên đ o. Ti ng kêu gào th m thi t l i vang lên c a nhng ng i ch ng, ng i cha, khi nhìn th y c nh v con mình b b n gi t vô cùng man r nh trên. Đan bà con nít l i đ c đ a lên mũi tàu ch p tay h ng vào đ o mà van l y xin đ c buông tha, đ p ng l i nhng l i van xin th m thi t này là nhng tràng đ n l i n t i p, bóng ng i đ an bà v i t th hai tay ch p vào nhau vì đ ang qu l y ngã chú xu ng bi n t trên mũi tàu, cùng lúc v i các em tr b t ng a ra sau gi y ch t vì trúng đ n.

Tàn bạo, man r , không thể nào tả hết.

Tàu vng đá ng m r i, ph i r i tàu th t nhanh.

Thảm sát trên đò Trùng Sa

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

Náng đã lên cao, tá trong đò bóng dáng bá đái Viát cáng cháy lái sáng đác mái ngái trên tàu nhìn tháy rõ mán mát. Tám pháng che sáng đác kéo xuáng, náng sáng đác há xuáng. Trái iái !..... Mát cây sáng pháo vái náng sáng dài có đán 10 thác đáng hián ra trác mát mái ngái trên tàu. Kinh hải.... hán loán trên tàu đã dián ra, chá cán mát trái đán pháo tá kháu sáng đó mà trúng vào con tàu thì tát cá chá còn là tro bái. Cáu nguyán, và đán mình chá chát, vì sá không còn ai sáng sót sau khi trái đán đác khai háa bán trác xá vào mát mác tiêu cá đánh là con tàu. Nháng không, tám pháng đã đác kéo lái che đáy kháu sáng, náng sáng đã đác nâng lên cao, không còn á vá trí sán sàng nhá đán náa. Bóng dáng bá đái lái cháy nhán nháo, và há đáng láp ráp chân “ đá ” cáa cây sáng cái. Đã man, tàn báo, bá đái cáng sán Viát Nam vì tiác mát quá đán sáng pháo lán, nên đáng thay vào đó là đán sáng pháo nhá hán, và đó là trò chái giát ngái cáa há.

ám.... quá đán đáu tiên đác bán ra rát xuáng bián cách con tàu cháng vài thác, mái ngái cháa káp hoàn hán thì. ám.... quá đán thá hai rát chính xác ngay mũi tàu, thát xáng váng tung táe, máu đá chan hoà, cùng lúc vái hàng loát đán lán nhá vang rán kháp nái, tay chân, máu thát, vung vái kháp mái nái trên tàu, con ngái lán lán, vát vái vát tháng, khung cánh cáa đáa ngác trán gian đáng phái bày trác mát tôi. Sau tiáng thát đáu tháng, hải hùng cáa ngái phán nám bên cánh tôi. Tôi vùng dáy, nhái mình phóng ra khái con tàu, mát ngán sóng cuán tôi ra xa cùng lúc vái mát trái đán khác rát ngay giáa thân tàu, con tàu gáy đôi và chìm xuáng bián. Tát cá sá kián xáy ra cháa đáy 1 tiáng đáng há, sau khi tiáng káng buái sáng trên đò vang lên.

Chung quanh tôi xác ngái chát trôi vát váng kháp nái, nháng ngái còn sáng sót thì ván phái đáng lán háp vái táng cán sóng bián, và tá trong bá đáo nháng tên bá đái Viát cáng khát máu ván giáng sáng nhá mán vào nháng ngái sáng sót, rát may là nhá sóng bián nhái lên háp xuáng mà cái đáu tôi trá thành mát mác tiêu khó bán trúng cáa nháng ká sát nhán, có ngái đáng cá gáng bái ra xa khái tám đán, nháng náa cháng thì tôi báng tháy nám bát đáng trôi vát vá trên bián, tôi biát ráng há đã trúng đán hoác chát vì vát tháng quá náng. Tháy triáu đã lên cao, sóng bián không còn đánh mán nháa, và cũng chính vì váy mà nháng ngái sáng sót khó tránh khái tám ngám cáa láu sát nhán. Tát cá đã vánh vián ra đi, tôi cũng đã trôi ra xa khái tám đán và đáng nám chái vái giáa đái dáng bao la, khung cánh hoàn toàn im láng đán rán ngái. Tôi nhám mát lái cáu nguyán, nghĩ đán gia đánh đáng còn á lái đát lián xa xôi, chá trong chác lát náa thái nháng con cá máp sá kéo tái và tôi sá chát vì bá cá máp ăán. Nghĩ tái cá máp, tôi hoáng sá mát ra. Và kái, tá háng xa tôi nhìn tháy mát chiác thuyán câu đáng trôi vá háng tôi. Thoát đáu, tôi cá táng bá đái công sán Viát Nam há quyát tâm đáu iái tán, giát tuyát, nên không dám bái lái gán. Nháng nhìn ká lái thì tôi nhán ra trên chiác thuyán đó hoàn toàn im láng, không có mát sá di đáng cáa bát cá ngái nào trên thuyán, tôi hái váng tâm và cá gáng bái lái gán thuyán. Nám đác be thuyán và leo lên thì tôi trông tháy có ngái trên thuyán, nháng mái ngái đáng nám á tá thá náp. Tháy tôi leo lên thuyán há bán quay lái sáp láy tôi và xin tha máng, tôi không có thái giá giái thích gì cá, bát ngáa ra nám bát đáng trên sàn tàu. Sau khi đã hoàn hán và hái chuyán nhau thì tôi mái vá lá ra há cũng trôi đát vào đây và cũng bá bán nhá chúng tôi. Thuyán cáa há xuát phát tá Phác Tánh, Bà Ráa, trên tàu gám 13 ngái gám 11 ngái đán

Thảm sát trên đò Trùng Sa

Tác Giả: Nguyán Nhân Cháng
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

ông và 2 đứa trẻ, bé chui vào khoang 9 tuổi, bé em trai khoang 6 tuổi. Ba đứa hai em bé này đã bị bọn cướp vuốt đầu ném chết ở phía mũi thuyền, một thanh niên khác bị bọn cướp nát mất phần vai hai bên, hai cánh tay chui còn dính liền bị phần da còn lồi trên vai, đang ném thối thóp thối dúi hùm máu, tình trạng cho thấy là anh này sẽ khó thoát chết do vết thương quá nặng.

Trong khi con thuyền đang trôi vọt vọt như thì cũng có đò c 4 người khác thì chèo càu bị bọn chèo trộm c đó thoát chết, leo lên đò c con thuyền mà chúng tôi đang có mặt. Như vậy là tổng cộng số người thoát chết của hai chiếc thuyền là 16 người, con số trên 130 người đã bị bọn cướp vui thầy dúi lòng biển lạnh. Sóng lớn quá, có người rơi xuống biển.

Con thuyền cứ tiếp tục trôi vọt vọt trên biển, nhưng càng lúc càng rời xa khu vực nguy hiểm, lúc này đã vào khoang 10 giờ sáng, nhìn sang bên trái của con thuyền, chúng tôi nhìn thấy một hòn đò khác cách chúng tôi không xa lắm. Nghĩa là con thuyền của chúng tôi đang nằm giữa vị trí của hai hòn đò. Hòn đò này tôi đoán có lẽ là hòn đò mà chúng tôi đã thấy thả pháo ánh đèn đêm hôm trước, đêm hôm bị cướp đi Việt cộng tàn sát. Chúng tôi quyết định rời xa hai hòn đò này càng sớm càng tốt nếu còn muốn sống. (Đây là một quyết định sai lầm mà chúng tôi đã phải trả giá rất đắt, số đò c nói đến ở đoạn sau) chúng tôi dùng mái chèo c gong chèo con thuyền ra khơi, vì bình xăng của con thuyền đã bị bọn cướp và hốt đầu. Gió đã thổi chiụ, thổi con tàu thì nghiêng của chúng tôi trôi vào cũi vô định. Con thuyền này dài chừng 6 thước, rộng gần 2 thước, lái thuyền dùng đi câu ven biển biển ch không thể đi xa hơn. Vậy mà nó cũng đã chở 13 con người vọt đò c hàng trăm hải lý đò đò n n này đây cùng chung số phận như chúng tôi.

Chiếu xuống biển, không gian yên tĩnh, không có một bóng dáng của bất cứ một con tàu nào khác ngoài con thuyền của chúng tôi là c lồng giữa đò c. Trời đêm, chúng tôi phát giác ra một chuy c ch t người khác, con thuyền đang bị vô định c phía đò c của chúng tôi, thì là chúng tôi tìm cách chui n n c không cho tràn vào, và c người canh chừng đò c tất n c liên tục. C hai người cho mũi thuyền tr c tất n c, số phần của 16 người sống sót trên con thuyền này sẽ tùy thuộc vào hai người có nhiệm vụ tất n c ra khơi tàu, nếu chng may h bu n ng, hoặc một quá mà chnh mng thì con thuyền sẽ chìm và mũi người cũng sẽ chìm theo con thuyền, như ng biết làm sao hơn đây! khi mà tất c mũi người ai cũng còn mang nét mặt kinh hoàng vì mũi và phần tr qua mũi bị n c quá đau đớn ng và.... phó m c mũi và c cho Thng Đ. Một đêm kinh hoàng trôi qua, người sống phần sống cùng xác chết trên mũi di n tích vô cùng chết h p của con thuyền, v n đ v sinh chung đã đ c đ t ra, là phần người quyết cái xác chết v n còn ở tr c mũi thuyền. Thì t là thì nghi p cho hai đứa trẻ, chúng kêu khóc th m thì t không cho thấy táng người cha thân yêu của mình. Chúng tôi cũng đành phải chịu lòng của hai em, nhưng sang đ n ngày thì ba thì chúng tôi phải gi u lên hai em mà thấy táng người quá c đ b o v s c kh e cho như người còn l i. Sau này biết đ c hai em đã lẫn l n khóc lóc vô cùng biết th m, chúng tôi ch còn biết r t n c m t đ dành hai em. Tình trạng của anh thanh niên bị thương người dúi hùm máu đã trở nên tồi tệ hơn vì không có thuốc men chữa y chữa, vết thương đã thổi i r a,

biết là anh cũng sẽ không qua khỏi, tôi ngày hôm ba, sau khi thấy táng người đàn ông ba đứa con hai đứa trẻ, chúng tôi quyết định nhường cho anh chút cháo trên vỉa đường cát nhè là bữa ăn cuối cùng cùng chúng tôi khi ra đi, tôi là người đã dứt cháo cho anh ăn, suốt bữa ăn anh cứ liên tục kêu gọi chúng tôi, tôi chỉ còn biết gật đầu an ủi vì anh là cố gắng nuốt chút cháo, rồi mới ngẩng đầu nhìn chúng tôi. Sáng hôm sau, chúng tôi thấy anh đã nhợt nhạt, thân thể anh tái xanh vì đã không còn máu. Chúng tôi cũng đã thấy táng anh và cứu người cho linh hồn anh sớm được siêu thoát.

Đã hơn một tuần trôi bèo dạt trên biển, có một điều tôi nhớ là chúng tôi không hề nhìn thấy bất cứ một thứ gì sống qua vùng biển này cả. Không lẽ chúng tôi đã lạc vào một vùng biển chết? Nhưng thấy còn được mấy kí lô sau ngày bữa ăn dùng đồ ăn cháo cơm hời cũng đã hết, nước uống thì đã hết cả, cần đói khát đang đến cháy ruột gan mọi người. Một ngày đói khát đã bắt đầu và sẽ còn tiếp tục không biết kéo dài đến bao lâu. Cứu người, chỉ còn có biết cứu người thôi, tất cả mọi việc đã được sắp đặt và an bài do Trường Sa, con người đã trở thành vô cùng nhỏ bé trước thiên nhiên, vũ trụ.

Lời một ngày đói khát nữa, cái khát làm cho da thịt như muối nở, môi nứt nẻ, đầu óc lúc nào cũng bối rối như bị thức ăn, nước uống. Tôi nghĩ hai đứa trẻ, suốt ngày chúng cứ nói đến miếng ăn mà trước đây mà chúng làm cho chúng ăn, hoặc thức nước uống mà chúng thích. Mọi người như mê loạn đi vì đói và khát. Nhưng nhớ lời cứu người của chúng tôi đã thấy tươi xanh. Chiều hôm đó, trời đổ cơn mưa, những hạt mưa như những hạt cam lộ trong chuyến thám hiểm, tôi mát thân thể chúng tôi, chúng tôi say sưa ngả mũ lên trời hít thở không khí mà uống, lấy thêm "can nước" trên tàu hàng lấy nước mưa để uống. Những giọt mưa rơi xuống đất khác. Thuyền người nước, thuyền là mọi người xúm vào tát nước cho thuyền khỏi chìm, rồi may là cơn mưa không kéo dài, và còn may hơn nữa là trời đổ cho đến ngày được cứu, vài ngày tôi có một cơn mưa giúp chúng tôi có được nước uống. Vượt được nước đã được gửi quy, nhưng còn thức ăn? Chúng tôi đã không còn được bất cứ một thứ gì để có thể ăn được. Cần đói cả dầy vò, ám ảnh chúng tôi liên tục, người chúng tôi đã teo tóp chỉ còn lớp da bọc lấy xương, hay nói cho đúng hơn là những bóng xương trắng bò, vì chúng tôi không thể nào đứng vững được nữa. Một hôm tôi bò xuống hầm máy để cố gắng kiếm thức xem còn gì có thể ăn được không, tôi trông thấy một chai "xá x" nhìn tôi cười tươi đó là một chai đựng dầu nhớt gì đó của máy người thợ máy quên, nhưng tôi cứ cầm lên và ngửi thử. Một mùi thơm ngào ngạt bốc lên thơm vào óc tôi, khi giác tôi đứng dậy nhìn thấy ra tôi đã hít lấy mùi thơm đó. Mùi thơm của mỡ heo, đúng vậy, chai xá x kia là một chai đựng mỡ heo dành để chiên để ăn của các người. Tôi thức ngón tay vào miếng chai và đưa lên miếng mỡ. Trời ơi! Thật là một thứ cao lương mỹ vị mà tôi chưa hề được thưởng thức qua bao giờ, tôi cứ mút lấy mút đi cái thức ăn ngon sẽ nhúng vô cùng tuyệt vời đó. Chợt nhớ lại những người ở trên, được biết là hai đứa trẻ, tôi bò trở lên vỉa chai xá x, không ai còn để ý đến tôi vì mọi người đã ngủ mê mị. Tôi bò đến hai đứa trẻ, thò ngón tay tôi móc một ít mỡ heo nhét vào miếng các em, nhớ là một liều thuốc tiên các em đang chờ đợi, tôi ra dầu cho các em cứ bình tĩnh mà mút mỡ heo, nhớ mà chúng các em đã đến đến có chút sinh lực trở lại, tôi trút một ít mỡ heo vào cái chén nước cho các em, còn tôi dùng một chiếc đĩa thừa đem vào chai xá x có mỡ heo và kêu mọi người lấy mút lấy chỉ cần đưa

Thăm sát trên đò Trùng Sa

Tác Giả: Nguyễn Nhân Chính
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

thời n k đi u. Nh có chai xá x m heo mà chúng tôi có đ c m t b a ti c sang tr ng nh t trong đ i. Và cũng nh chút m heo tuy t v i đó mà em bé trai có chút sinh l c ng i ngh ch phá cái máy radio nh xíu b t khi n đ ng, cái radio b v lòi ra m y s i dây k m nh , m t bác l n tu i trên thuy n có sáng ki n u n m y s i k m nh đó thành nh ng cái móc câu, dùng c c c t các móc câu đó l i, c y các con c nh bám theo be thuy n làm m i.

K t qu th t b t ng khích l , bu i đ u tiên bác câu đ c hai con cá l n đ b ng bàn tay ng i l n. Cái c t bu m vô đ ng đ c bác y ch ra t ng mi ng nh dùng đ nhóm b p. Cũng may là trên thuy n còn có đ c cái h p qu t còn s đ ng đ c. Hai con cá đ c bác n ng lên chia đ u cho m i ng i. T đó chúng tôi đ c chia ra làm công vi c ch c t bu m đ gi l a, bác y làm công vi c câu cá. Ngày nào có đ c vài con cá thì bác chia đ u cho m i ng i đ c m t mi ng b ng hai ngón tay, ngày nào không câu đ c thì m i ng i nh n đ i u ng n c m a cho qua c n đ i.

Chúng tôi đã trôi trên bi n 20 ngày qua r i, nh ng v n không nhìn th y bóng dáng c a m t chi c th ng thuy n nào, m i khi chi u xu ng tôi th ng bò lên tr c mũi thuy n n m trông ngóng bóng dáng m t con thuy n. N m nhìn nh ng con chim h i âu săn m i trên bi n mà lòng tôi tan nát, không ng r ng cu c đ i c a mình l i k t thúc trong bi th m nh th này. S nh t là m i khi chi u v , màn đêm chu n b buông xu ng, chung quanh là m t màu t i đen, không khí ch t chóc c nh l n qu n đầu đây. Ho c nh ng khi tr i n i c n giông, t ng l n sóng cao nh mái nhà b c con thuy n lên cao, r i nh n con thuy n xu ng đáy, r i l i b c lên, c nh th kéo dài hàng m y gi đ ng h li n khi n chúng tôi vô cùng s hãi. Tình tr ng cô đ n gi a đ i đ ng bao la kéo dài cho đ n tu n l th ba thì chúng tôi nhìn th y con tàu đ u tiên. Th t là không còn gì đ di n t đ c n i vui m ng c a chúng tôi, chúng tôi reo m ng, reo la c u c u, vì nghĩ r ng ch c ch n là mình s đ c c u.

Nh ng, ô kìa ! Chi c th ng thuy n v n l nh lũng r n c phăng phăng ch ng bu n ngó đ n chúng tôi, m c dù kho ng cách c a đôi bên quá g n, g n đ n n i chúng tôi có th nhìn th y th y th trên chi c tàu buôn đang t p trung trên bong tàu đ nhìn chúng tôi. Con tàu khu t đ ng c chân tr i, chúng tôi ng ngàng, h t h ng, sao l i có chuy n l lũng nh v y ? Sao l i có nh ng ng i vô l ng tâm đ n nh v y? Th y ng i s p ch t sao không c u? Ng n y câu h i c quay trong đ u tôi cho tôi đ n khi tôi l m ng i đi vì m t m i và th t v ng.

L i có thêm bóng dáng m t chi c tàu buôn t đàng xa, nh đ c tăng thêm s c, tôi cùng vài ng i khác vùng đ y trèo lên mũi ra đ u c u c u, và cũng nh chi c tàu th nh t, h l nh lũng b đi m c cho chúng tôi kêu gào đ n ki t s c. T đó tr đi, m i ngày chúng tôi nhìn th y hàng ch c chi c tàu buôn qua l i trong vùng nh ng không m t chi c nào ch u c u v t chúng tôi. Th m chí, có ngày chúng tôi còn nhìn th y h m đ i c a M đang thao đ t trên bi n v i máy

bay phán lác lên xuáng trên các chián hám. Tá đá kián này, tôi đoán là chúng tôi đang ở đâu đó trong vùng vánh Philipines. Chiáu ngày thá 30 trên bián, chúng tôi tuyát váng trong mán i, không còn hái sác đá kêu cáu náa, mác cho các tàu buôn ván qua lái nhìn chúng tôi sáp chát. Tôi nám xoái trên mũi con thuyán đáa mát háng há nhìn chiác tàu buôn mang hàng chá Nhát chá đáy nháng cây gá vái đáng kính hai ngái ôm, chiác tàu buôn đó, cũng nhá nháng chiác khác trác đây, cũng lánh láng băng qua trác mát chúng tôi mà đi tháng, tôi cũng cháng buán ngá theo làm chi vì quá chán ngán vái thá thái nhân tình. Khoáng đá hai tiáng đáng há sau, tôi đang nám nhìn mát trái xuáng đán thì báng giát mình vì tiáng còi háng dài, tiáng còi háng giáa bián khái nghe vang đái, tôi nhám mình đáy nhìn thì trông tháy tá đáng xa chiác tàu buôn chá gá mà tôi nhìn tháy tá chiáu đang tián vá háng chúng tôi. Và..... Trái ! Tháy thá trên tàu đang nhán nháp vái dây tháng và phao cáp cáu, và quan tráng hán náa là nó đang giám đán tác đá đá láa thá lái gán thuyán chúng tôi mà tàu chúng tôi không bá lát do sóng vá. Dùng thân tàu to lán nháng nái, chiác tàu buôn chán lái các ngán sóng đang vá vá phía ghe chúng tôi nhá mát bà má đang báo vá đáa con bé báng cáa mình, các tháy thá đang cá gáng quáng các sái dây tháng sang phía chúng tôi. Há đá cáu chúng tôi, sau khi đã cát đác dây tháng vào thuyán chúng tôi, há đá kéo đác con thuyán cáp sát hông chiác tàu buôn, chiác thang dây đác buáng xuáng, chúng tôi táng ngái mát đái sá phá giúp cáa các tháy thá trên chiác tàu buôn, chúng tôi đã lán lát lên đác chiác tàu buôn an toàn. Leo lên đác bong tàu chúng tôi ngã sóng soài xuáng và nám im không cá đáng gì đác náa, vì tát cá sinh lác còn lái đã đác đán lái cho viác leo lên chiác tàu buôn to lán kia sau gán hai tiáng đáng há cá gáng thác hián.

Con thuyán nhá bé tái nghiáp cáa chúng tôi đác kéo theo sau chiác tàu buôn, nháng sau đó có lá vì lý do an toàn đã đác cát bá, nhìn chiác thuyán bé nhá tái nghiáp đã cáu mang chúng tôi mát tháng trái ráng rá trên bián đang tá chìm xuáng bián, chúng tôi không hán mà ai cũng bát lên tiáng khóc chào vĩnh biát con thuyán.

Tái đán, chúng tôi đác cho uáng nác mát áp lánh, mát loái nác uáng thông đáng cáa ngái Đái Hàn có pha đáng. Thát là mát cám giác khó tá, khi cám ly nác trong tay nháng cháa uáng đác vì quá vui máng vì đã đác cáu sáng, tát cá xáy ra nhá mát giác má. Sáng hôm sau chúng tôi đác cho ăn cháo loãng vái nác táng (xá đáu) chúng tôi ăn nhá cháa bao giá đác ăn. Nháng vì sá chúng tôi bá bái thác, tháy thá trên tàu đã không cho chúng tôi ăn nhiáu, váy mà cũng có ngái sau khi ăn xong bán quay qua ói xái xá vì bái thác. Sau khi tìm hiáu, chúng tôi đác biát đây là mát chiác tàu chá mán cáa mát công ty hàng hái Nhát Bán vái tháy thá đoàn và thuyán tráng là ngái Đái Hàn, chiác thuyán đang trên đáng chá gá tá Pakistan vá Okinawa, mát hòn đáo nám vá phía các Nam nác Nhát. Viên hoa tiêu cho chúng tôi biát đián bián cáa sá viác nhá sau: Lúc chiáu (là lúc mà tôi nhìn tháy chiác thuyán) ông ta đã tháy con thuyán cáa chúng tôi và đã báo cáo lên thuyán tráng xin phép đác tiáp cáu, nháng viên thuyán tráng cho biát là ông ta không đác phép làm váy, náu không tát cá nhân viên ká cá ông sá bá mát viác và gáp rác rái, vì váy mà chiác tàu ván tiáp tác hái trình nhá tôi đã tháy. Tuy nhiên, viên hoa tiêu ván cá tiáp tác van nài thuyán tráng vái lý do là sán sàng bá mát viác, chá tháy ngái sáp chát mà không cáu là không đác. Hán náa, theo tin tác khí táng cho biát thì tái nay bão sá kéo tái và chác chán ráng con thuyán vát bián sá bá nhán chìm xuáng bián. Viên

thuyền tráng đã khóc và chấp nhận vät chúng tôi. Vô trí mà chiếc tàu buôn đã cứu chúng tôi
näm cách đảo Luzon (Luzon) của Philippines khoảng 60 cây số. Và nếu chúng tôi có súng sót
qua cơn bão này thì chúng tôi sẽ trôi ra biển Đông, vì gió đã thổi đi chiếc và chúng tôi sẽ khó
có cách gì để cứu thoát vì đó không phải là hải trình của tàu buôn.

Chúng tôi cũng đã từng nghe thuyết về biên kinh hoàng của chúng tôi cho thuyền tráng
và toàn thể thủy thủ trên tàu để cứu biển. Sau khi nghe chúng tôi từng nghe thuyết, thuyền tráng đã
đánh điện vào đài liên thông báo cấp tốc, vì trước đó qua tin tức ông cũng đã biết để cứu thuyết
vät biên kinh hoàng này do những người sẽ súng sót trước đó từng nghe thuyết. Số là trong cái đêm
kinh hoàng đó, khi chúng tôi bắt đầu đi Việt táng tàn sát dã man, thì có 8 người đàn ông nhìn
thủy có ánh đèn trên mặt hòn đảo ở phía xa, cách nơi chiếc thuyền bắt đầu chäng vài hải lý,
nên thay vì đi về phía chät, họ đã dùng các can nhựa có trên tàu để bơi về phía hòn đảo
có ánh đèn đó để tìm sinh lộ. Họ đã tìm đúng sinh lộ, vì đó là hòn đảo thuộc chủ quyền của
Philippines. Họ được cứu và đưa về đất liền ngay đêm hôm đó. Đêm đó, quân trú phòng trên
đảo được lệnh báo động và sẵn sàng để cứu vät các thuyền nhân mất mạng, họ cho biết là có
nghe tiếng súng nổ suốt đêm, và súng pháo kích sáng hôm đó, nhưng không thể làm gì khác
hơn được là đứng nhìn, vì hòn đảo đang chìm ra cuộc tàn sát thuộc chủ quyền của Việt Nam.
Tóm lại, trong khi chúng tôi vẫn còn đang lênh đênh trên biển đúng mặt tháng, thì đã có 8 người
trên chiếc “ghe ông C” đã được cứu thoát do bơi sang đảo Phi.

Những được tin về thuyền tráng, Bộ Nội Vụ Nhật Bản đã đồng ý cho chúng tôi cấp báo
Okinawa, thuyền tráng hoan hä loan báo tin này cho chúng tôi biết và chúc mừng chúng tôi
thoát nạn. Ba ngày sau, chúng tôi cấp báo về hải cảnh Okinawa. Người đi đầu tiên bước lên tàu để
đón chúng tôi là mặt thông dịch viên tiếng Nhật, mặt sinh viên du học tại Nhật Bản trước năm
1975, hiện đang phụ giúp về hải cảnh Caritas Nhật lo giúp đỡ những thuyền nhân Việt Nam đang tại
nơi tại Nhật Bản. Chúng tôi đã vô cùng xúc động vì nghĩ mình đã được tái sinh lộ lần thứ hai.
Chúng tôi bắt đầu nhận tay từ già các vị ân nhân cứu mạng mình để lên đất liền làm thủ tục tại
nơi, những người này cũng đã khóc khi tiễn chúng tôi bước xuống cứu tàu.

Bước xuống cứu tàu, chúng tôi đã nhìn thấy mặt phóng viên báo chí, các hãng thông tin thể
giới đang chờ sẵn để lấy tin tức, mặt cuộc họp báo đã được tổ chức liên tiếp để họ hỏi
đón và thông dịch của các anh thuộc tổ chức người Việt tại Nhật Bản. Sau đó chúng tôi lên xe
bus về trại tán tại quận Motobucho, mặt trại tán dành cho người Việt tại tán được coi là
lần nhất của Nhật về vän vän chäng 300 người Việt hiện đang tạm trú để chờ các quốc gia để
tạm nhận đi đến nơi. Ngày hôm sau, tất cả các báo chí, đài truyền hình Nhật Bản đều cho chúng
y đi báo tin về hình ảnh và tin tức về thuyết vät biên kinh hoàng do tại ác Việt táng gây
nên, và 30 ngày đói khát lênh đênh trên biển của chúng tôi. Cảm trên tay từ báo, nhìn vào
hình ảnh của chính mình, tôi đã rúng động không còn nhìn ra được mình nữa, thay vào đó là
mặt bước xuống về hải cảnh nhô cao lên. Đôi dòng lệ đã âm thầm chảy xuống vì hạnh phúc. Tôi
biết mình đã thoát khỏi súng sót.

Thư m sát trên đ o Tr ng Sa

Tác Giả: Nguy n Nhân Ch ng
Thứ Ba, 10 Tháng 5 Năm 2011 21:03

Ch nghĩa c ng s n đã là m t th m h a c a nhân lo i. K t khi th ch nghĩa này xu t hi n trên th gi i, nó đã gi t ch t không bi t là bao nhiêu n n nhân vô t i. Cu c v t bi n tìm t do đ y bi th m và kinh hoàng c a tôi cũng ch là m t s đóng góp vào kho tàng t i ác c a ch nghĩa c ng s n. Đi u đáng quan tâm là hi n nay đ t n c và dân t c Vi t Nam v n còn b chìm đ m d i s đ c tài, toàn tr c a đ ng Vi t c ng. Ch có m t con đ ng duy nh t là ph i ch m đ t cái ch đ man r này, không th nào nói chuy n hoà h p hòa gi i v i nh ng con ng i v i đ u óc chai c ng vì đ c quy n, đ c l i, mà h đang th h ng trên t ng thân xác c a nh ng con ng i Vi t Nam b t h nh.

Nguy n Nhân Ch ng